

הווי

שנת ישרים

יפן, הגישו עיצורי בית-המעצר תלונה להנהלת הבית, טענו כי תזמורת הקפה אריאנה, המנגנת עד שעות מאוחרות בלילה, אינה מניחה להם לישון.

★ ★ ★

החוק הוא החוק

ראשון לציון, רכש יוסף קירשנר טרקטור משלל מערכת סיני, חויב במי כס על יבוא סחורה מחוץ-לארץ.

★ ★ ★

טורדה-איזת

אילת, לאחר שהגיש היחיד של משרת התנועה יצא מכלל שימוש, רדף שוטרת-תנועה רכוב-אפניים אחר משאית, השיג אותה, רשם לנהגה דו"ח.

★ ★ ★

המסביר לצרחן

לוד, ירדו שתי ילדות בנות 11 צבועות שפתיים ממסוס שהביאן ממחנה לימודים בארצות-הברית, הסבירו כי רצו להראות להוריהן מה למדו במחנה.

★ ★ ★

הארץ המובטחת

חיפה, הזמין שמואל טוראל מכשיר טלפון, קיבל הבטחה כי המכשיר יותקן בביתו תוך חודש ימים, מצא למחרת ההבטחה חשבון על 51 שיחות בתכנית-הדואר שלו.

★ ★ ★

מונקר-ביזנס

בית-דגון, קיבל גבר בן 40 מכתב איום בו נדרש "להניח 50 לירות ליד כלוב הקופים" גילה כי שיגר את המכתב בנו בן השמונה, שביקש לקבל בצורה זו דמי-כיס.

★ ★ ★

מעידת-שוא

צפת, גילה מבקר משרד-הפנים גרעון של 1500 לירות בקופת העיריה, הטיל על עובדי-העיר לכסות את הגרעון מכיסם.

★ ★ ★

חלומות פאריסאיים

תל-אביב, ניסה גבר בן 24 להתאבד, ביכר לעשות זאת כבלעית כדורי שינה, בהצגת הסרט הפאריסאית בקולנוע פאריס.

★ ★ ★

חידון סיכובים

מוסקבה, ברית-המועצות, הפעילו מארגני התערוכה האמריקאית מוח-אלק-טרוני, כינוהו מכונת האמת, הופתעו להיווכח כי המנגנון השתבש, השיב תשובות בלתי-נכונות לשאלות שנשאל.

★ ★ ★

ברוך פקח אמת

לוד, סרבו פקדי המכס לשחרר ארון אמת שהגיע לקבורה בפתח-תקפה מחי שש של הברחה, שלחו פקח מיוחד כדי לוודא כי הארון נקבר בלי להיפתח.

★ ★ ★

מבחן בעניינה

ירושלים, עבר ילד בן תשע את הק"ח לירדן, נחקר על-ידי קציני הלגיון לסוגיה-הנשק הישראלי בעיר, נדרש למסור דו"ח מלא על ציוד צה"ל.

★ ★ ★

מי האמת

כפר שזם, כינסו חברי חזק הכפר אסיפת עתונאים, מחו בפניהם על פול-סום בעתון-ערב בו נאמר כי הכפר מוזנח, לא יכלו למנוע בעד עשרות תושבים מלהתפרץ לאסיפה, להתלונן על ההזנחה הנוראה השוררת בכפר.

★ ★ ★

מורא גבוה

ניו-יורק, ארצות-הברית, איים אדם נושא אקדח על קופאי בבנק, תבע את הבנק שבקופה, הוכרח להמלט לאחר שהוצא חק על-ידי הקופאי, לא הצליח לייצב את אקדחו.

עומר כ"א

(המשך מעמוד 11)

יצור לגברים אינעמיות אם יומינו מעט. אני לא מתאר לעצמי שמישהו יוריד את זה. זה יהיה מקור לגאווה. כל גבר ירצה להוכיח את כוחו. את כוח הקניה שלו. לא יותר נכון לומר את כוח הכיבוד שלו." זהבה: "בין היתר יהיה כאן משהו כמו במועדונים ששם נוהגים המבקרים להשאיר מזכרות."

צפריר: "כן, יש כאן הרבה חבלים לדקורציה, והם זקוקים לתוכן מסוים. צץ הרעיון, אגב, רעיון מקורי מאוד של זהבה ברלינסקי, שכל אורח ישאיר חלק מהלבוש שלו על החבלים. כל אחד יתן לפי ההעזה שלו."

זהבה: "אם תהיינה בחורות שיהיה להן דם, הן תוכלנה לתלות אפילו חזיות. כל אחד יצטרך אבל לכתוב את שמו. אריק לביא מת לתרום הראשון. הוא רוצה לתת גופייה. זה הכל תלוי בצניעות המבקרים, ובהעזה שלהם. לפי שאני מכירה את ההעזה זה לא יתמלא כל כך מהר. אם כן יתמלא, נעשה מכירה פומבית. את ההכנסה נקדיש לילדי השטח הגדול. יש להם מספיק."

★ ★ ★

שואב-אבק לקהל זול

יקשנו מצפריר שיסביר לנו אם אמנם גם הוא מוצא משהו אירוטי בקירות. "כן", אמר הוא, "הקו העגול הזה מבחינה אופטית ופיזית הוא מריצע. אנחנו רגילים לאור ניאון, לרעש ולקצב מסחרר של המאה שלנו, כאן הכל משתנה, בין מבחינה אקוסטית ובין מבחינה חושנית. יש בבניין הזה מין מיסטיות שאינני יכול לפענח אותה בבת אחת."

התענינו לדעת אם השכנים בשטח הגדול לא יתנגדו להקמת המועדון.

צפריר: "בטח שלא. הם שמחים להצ'ח. חוץ מזה זה יתן להם תעסוקה. אנחנו נעסיק כמה מהם בתור שומר ומנקה. הטבחיית תהיה מקובלגה. לא יהיה כאן חומס או קבאב. יהיו זיתים חמים ממולאים ואורז בכשר, דברים לא מקובלים, שיתקבלו בזרות. המון יעשה את שלו. הנה בערב הגדול נתנו לנו האורחים רעיון חדש. הם השאירו פתגמים, משלים ואמרות חכמה שכתבו על השולחנות. אנחנו נצרך עפרון לכל שולחן, וכל אחד יוכל לקשקש על השולחן פתגמים. יזכרו בימים של בית הספר."

הלכנו לראות כמה מהפתגמים. על שולחן אחד מצאנו: "היום ביתקתי את בתולי עומאריכיאם. אפרים כץ." על שולחן אחר כתב מישהו: "מעשה בצירי שמו צפריר / שנשות שחקנים לא הכיר / כשפגש בי / זהבה / היא הציע לה: הבה / נרחק לפחות מהעיר." המשורר לא השאיר חמימה.

אמרה זהבה: "אפילו עלי יש פה מוזה. יש פה משהו בקירות. תשמעו מה שאני אומרת."

חיפשנו את המוזה וראינו כלב זאב גדול, תושב קבע של המקום.

צפריר: "קוראים לו פרי, משורש של פרא."

זהבה: "רציתי לקרוא לו שולטן, זה מעומאר כיאם. אבל הוא קיבל את השם פרי קודם."

באולם המועדון המקושט בסגנון דייגים, ראינו חבל בצורת עיבת-תליה, משתלשל מהקיר.

צפריר: "לחבל התליה הזה אין משמעות. הוא נוצר בזכות זה שהיה ח בתקרה. זה יעורר סקרנות ושאלות, ויעלה את מצב הרוח." שאלנו את צפריר מהיכן למד להכין חבלית-תליה. השיב הוא: "הייתי חניך באגוד דת יורדיים וזבולון. שם לימדו לטפל בחבל. יש עוד דור למעלה, זה האולם הפרסי. שם יהיו כתובים מרובעים בעברית על הקיר. אנחנו חושבים גם להקריא מרובעים. לא ננתחם. אבל נמצא דרך להגיש אותם. בזכותם ובזכות פרחת הכבשים הרכות, השולחנות הפרסיים והקישוים המרפדים, תהיה בחדר זה אוירה של התבודדות."

זהבה: "אנשים שירצו להתבודד יעלו הנה. אם יהיו הרבה, או יתבודדו בצבור. יבושם להם. אני לא מאמינה שיעזב לכאן קהל זול. קהל שיש לו הבנה למרובעים של עומאר כיאם, לא יכול להיות קהל זול. יש לנו כאן גם שואב-אבק."

צפריר: "בעונה המתה יהיו הדייגים של יפו מוכנים להוביל את המבקרים לטיול בסירות."

שאלנו גם אם שני המזורים, הדבוקים למועדון, יעמדו לשירות קהל המבקרים, וקיבלנו את התשובה: "זה רעיון לא רע. נחשוב על זה."

מהפכה בפריס

סנסציה באופנת השפתונים

WHITE Kissable
השפתון הלבן

מרחיח לפני או אחרי השפתון הרגיל. הוא מחייה להפליא כל גוון של אודם ומשווה יתר זוהר לשפתותיך.

White "Kissable"
אחת מחצרות 'ת'א' הסעולות

פרסום מלניק

שלושה שזכו...

היום המאושר ביותר בחייו של יעקב ירחי בן ה-15 היה כשבישר לו נציג בית החרשת תסס כי זכה בזוג אופניים. תמיד חלם על אופניים צבעוניים ומבהיקות. אך הוא ידע כי הוריו המסופלים בילדים רבים לא יוכלו לקנות לו אותם, וגם עתה, אחרי שהתחיל לעבוד, מנוצלת משכורתו לכלכלת הבית. והנה הפך החלום למציאות. עתה יוכל להתגאות באופניים לפני חבריו. הם אמנם החשיכו ללמוד. אבל גם הוא לומד בערב ורוכש השכלה. את דמי הנוסיעה שהוציא לנסיעות לבית-הספר המרוחק מביתו שבכפר שלם יחסך עתה לקניית משהו מועיל. ואילו בשבתות ובחופשות יוכל להצטרף לטיולים שעורכים חבריו על אופניים.

לא רק יעקב זכה באופניים. נער אחר, הצעיר ממנו בשנה, זלמן אנגלנדר, כתב גם הוא שיר יפה וזכה באופניים. אך בעוד שבשביל יעקב ירחי היה זה השיר הראשון שכתב, הרי זלמן הוא כבר "משורר" בעל ותק.

והשלישית שזכתה בפרס היתה לאה אברמוביץ בת ה-17, בוגרת שביעית בגמנסיה העירונית בתל-אביב. היא כתבה חיבור יפה והיתה הראשונה שזכתה בפרס על חיבור. עד כה זכו בפרסים רק בעד כתיבת שירים.

שלשה בני נוער — שלשה עולמות. אך כולם קרנו מאושר כשנמסרו לידיהם האופניים, מפני שכל אחד רצה בהם ולולא השתתפו בהתחרות של תסס, לא היו זוכים בהם.

...בא אלך הלך

ורעננות הצל

